

Pest, május 5. 1848.

Kedves aranyom, Darát János!

Röviden írok le fontos- és fontosán. A
 naplap ügyében semmi tartott gyű-
 lelt az erre kinevezett választmány,
 melynek tagjai: Vörösmarti, Staudius,
 Sülei, Nyári Pál, Fényes Elek, Petőfi
 stb. Mindenek előtt tudnod kell, hogy
 a lapot nem költségvetés arja ki, ha-
 nem kiaratja a Párt meggyi főkegyek
 s. választmány, a ministeriummal
 pénzbeli segítségével. A lapnak fő-
 szerkesztője lesz egy magyar ember,
 a mellett lesz négy vagy öt segéd,
 szerkesztő, a kik ugyanezt, a mi
 a magyarban megjelentek, lefordítják
 németre, törre, oláhra, rákra, s így
 ezen nyitva öt nyelven fog megjelenni.
 Sokat nyitva ki mindenképp felelőse, hogy
 megértő, mert különben is rossz
 magyarra vágja. A meggyi vá-
 lasztmány a ministerium segit-
 ségével fizesse ezen szerkesztőnek
 évente hat száz pengő forintot
 és nyomat 100 példányt, innen
 a lapjából a maga számára, azaz
 a szerkesztő számára, a mi ha csak
 két pengő is az előzetes évente
 már 2000 pengő, hozzá adva a 600
 kispénzt, 2600 pengő évente.
 Ennyi a birtosítás, de ha ezen jel-
 danyával több eltel, a nyomtatási
 költségén fölül, minden hazaan egy
 fillérig a szerkesztő ha ötven ezer
 előzetes lesz is. Azon fölül kap
 a szerkesztő évente 2000 pengőt
 a ritka honorálásra, mert díjani
 kell minden ritka, a mi a lapban
 bejön, egy íme gondolván 40 pengő
 honorarium is... hetente egyet
 és egy ívet fog megjelenni. Maga-

ban írtod, hogy a mit a szerkesztő
 maga ír, azért fizette 40 pengőjével
 fizet ~~magának~~; megérhet egy
 év alatt bal kézzel is tíz ívet, a
 mi 400 pengő, s így a "perle" sz.
 tónál összes bírói díjat fizetése
 évente 3000 pengő forint... két
 annyi is lehet, de annyi bírói díj.
 Ötven János, midőn a szerkesztő
 választásra került a dolog, minde-
 nek előtt én emeltem szót, mond-
 ván: ajánlom Arany János... Nem
 kellett ajánlatomat ismételniem, nem
 kellett magyaráznom, az egész vá-
 lasztmány bele egyezett, egyetlen
 egy szavát sem szólott ellene. Ezt azért
 írom meg, hogy azt ne gondold, hogy
 én ifjú szűz, könnyűt járattam
 irratam kényszeríttem s tényleg vetse-
 kűtem, míg téged megkezelek szer-
 kesztőnek. Aranyféle ritelid a rend-
 parancs fizetől. Én nem tettem szer-
 kesztőnek, tetted magad magadnak,
 azért ha nekem valaha hálálkodni
 merés (a mint már múlt levelemben
 megírtam elég szemérmes voltál)
 én apponítlek. — Egy pillanattal
 ritelredem, hogy ott hagyd keletet.
 De rögtön kell jönnöd, mert már most
 késkednél a lapot, ha itt volnál.
 A mint leveleimet megkapod, új-
 sütként roszira vagy a la Hajtás
 János aham lóra, s rohanj. Ké-
 lön egész perepityostul felrakodás
 volna bajos lenne már csak a
 szállásra néme is. Hagyd semben
 otthon dolgodat, jöj magad, s itt
 astán elvigerünk, mikor is hogy
 jöjnek utóhad a többiek. Barátom,
 vannak alabmat, mellyeket ha elme-
 laset az ember, az ifjú sem teremti
 meg újra... egy hírem, ez olyan;
 nekem kessem föl rólad, hogy ezt
 elcsalod. Siess, siess, siess! üldözök
 erőlködök benneteket!

barátod
 Petőfi Sándor

De még két dolgot, hogy aztán ne keljen többé visszamenni.
 Kérlek, hogy magam válassz költőt, mint nemlétem, hogy
 előbb ide írt, mint csak a levelet. A választásom az, hogy
 gondolkodjaimat magam írtam, mintha megírtam volna. Az ő dolga.

Frank Lánosnak

Szavas
Orosháza

Salontán

várok
int. évek
más jelek